

Project Ghana

Van 25 maart 2016 tot 8 april 2016 zijn wij (Harm, Hannie en zoon Niels) op bezoek geweest in Ghana bij het dorpje Larabanga om de school te bekijken en officieel te openen.

Ons project loopt al een aantal jaren, vanaf 2007 en we waren wel benieuwd hoe alles in het echt er uit zou zien.

Zoals jullie weten is het allemaal begonnen met een fietstocht van Harm en Hannie in 2007 door Ghana.

Tijdens deze fietstocht kwamen wij in het Hotel terecht van het National Park Mole in het Noorden van Ghana.

6 km voor de ingang van het park is het dorpje Larabanga gelegen.

Daar hebben wij de toen 16 jarige Adi leren kennen. Hij maakte op ons al meteen een goede indruk en hij heeft ons toen een rondleiding gegeven door zijn dorp.

Het is een dorp met ongeveer 4000 inwoners, het geloof is islamitisch en als je door het dorp loopt dan ben je meteen in een heel andere wereld.

Lemen hutje met golfplaten, veel geiten, kippen en rotzooi. Het was meteen te zien dat het een arm dorp is.

Adi rechts op een dak in het dorp

De toenmalige "school"

We hebben toen verschillende gesprekken gehad met Adi en hij vertelde ons dat hij zich ontfermde over de wees en kansarme kinderen in het dorp, hij gaf ze elke avond les bij het hutje van zijn ouders.

Het dorp Larabanga vonden wij toen meteen al een interessant dorp omdat deze dicht bij het Mole park gelegen was waar veel toeristen komen.

In Larabanga staat de oudste moskee van Ghana en ze maken er zelf sheabutter.

Wij hebben Adi dan ook het advies gegeven om te proberen toeristen naar hun dorp te krijgen voor een rondleiding.

Zo gingen er aan aantal jaren voorbij waarin wij steeds via email contact hebben gehouden met Adi, hierbij vroeg hij vooral om advies aan Harm.

Hij was druk bezig met zijn project om wees en kansarme kinderen lest te geven, tevens hadden ze het opgestart om toeristen met brommers naar hun dorp te brengen voor een rondleiding.

De zoon van Hannie, Niels was ook zeer geïnteresseerd in het project, vooral omdat via zijn werkgever, de Universiteit Twente wellicht studenten iets bij zouden kunnen dragen aan het project.

Omdat we toch een hele tijd niet meer in Ghana geweest waren, wisten we niet of er een mogelijkheid zou zijn om studenten naar Larabanga te sturen. Was het wel veilig? Waar zouden ze moeten slapen?

Om daar achter te komen hebben we in 2012 besloten om met z'n allen naar Larabanga te gaan.

Zo gezegd zo gedaan en we zijn met z'n vieren vertrokken, Niels en zijn toenmalige vriendin Lisa, Harm en Hannie.

In Larabanga aangekomen hebben we natuurlijk weer een mooie rondleiding gehad en zelfs gevoeld hoe het is om Fufu te maken, dit is gestampde mais met casave.

Tevens heeft Adi ons laten zien hoe ze sheabutter maken. Deze wordt gemaakt uit het zaad van de vruchten van de Karite boom (*Vitellaria paradoxa*).

Shea butter is puur natuur en wordt in Nederland in veel schoonheidscrèmes en bodylotions

gebruikt.

De kinderen waren meteen dol op Niels

Nu allemaal bovenop het dak waar ze kruiden drogen

Fufu maken, best zwaar

Uiteraard hadden we wat cadeautjes voor Adi meegebracht

Sheabutter maken

De oudste moskee

Het bezoek was een groot succes en ook Niels was gegrepen door de dingen die Adi deed. We hadden nou niet het idee dat studenten hier wat konden doen omdat er dan geen toezicht is. We waren er tenslotte om privé redenen en we wilden het ook niet formaliseren door een stichting op te richten.

Het toeristisch gedeelte was wel aan de gang, maar nog niet gestructureerd.

In 2013 is Niels alleen terug gegaan naar Ghana om daar 6 weken te kijken wat er gedaan kon worden.

Hoe het precies tot stand is gekomen is ons niet meer duidelijk, maar opeens kwam het plan om voor de wees en kansarme kinderen een schoolje te bouwen waar ze ook kunnen slapen.

Voordat Niels naar Ghana ging, heeft hij flink wat acties op touw gezet via de Universiteit en zijn studenten om geld in te zamelen, maar ook via zijn kerk, ook Harm en Hannie hadden een budget ter beschikking gesteld. De vliegreis en groot deel van verblijf voor Niels is door ons gesponsord.

Hierdoor kon Niels al het gedoneerde geld ook werkelijk gebruiken voor de school

Dus in 2013 toog Niels naar Larabanga om een start te maken met de bouw van de school.

Alle materialen zijn door Adi besteld en onderhandeld qua prijs zodat alles tegen lokale prijzen gekocht kon worden.

Zand scheppen voor de fundering

Wachten tot de zelf gemaakte stenen droog en hard zijn.

Het begin is er

Niels met wat kinderen

Ook kwam Niels er achter dat de samenwerking met de staf van het Mole park en de jongens van Larabanga niet zo vlot verliep. Hier is Niels in die periode flink mee aan de slag gegaan. Hij heeft de jongens les gegeven hoe met westerse toeristen om te gaan en de do en don't tijdens de rondleidingen. Niels heeft ervoor gezorgd dat er vaste prijzen kwamen en dat men zich netje

gedroeg ten opzichte van de toeristen. Zo vroeg men mooie dames nog wel eens of ze single waren en kindertje liepen achter de toeristen aan om te bedelen. Dat is nou niet bepaald het goede gedrag tegenover de westerse toerist. Dus Niels heeft ze goede uitleg gegeven hoe het wel moet. Niels heeft ook overleg gehad met de staf van het Mole park en de communicatie weer op gang gebracht, dit heeft hij zeer succesvol gedaan.

Ook is er een bord gemaakt om bij de school te plaatsen. Adi en Niels zijn in die periode echte vrienden geworden en dat was mooi om te zien.

In de periode tussen 2013 en 2016 heeft Adi ons heel goed op de hoogte gehouden van de bouw van de school.

We hebben zelf nog in 2014 een tuinfeest gehouden om geld in te zamelen voor het dak van de school.

Ghanees eten koken

Het Ghanese buffet klaar maken

De donatiebox

Presentatie over Ghana

Het feest was een succes en het dak kon erop!! dit is dus ook daarna meteen gebeurd.

Niels is daarna oudjaar 2014/2015 opnieuw naar Ghana gegaan om te kijken hoe het ging.

Daarna heeft Adi ons weer steeds op de hoogte gehouden van de bouw van de school. Ondertussen heeft Niels ook heel wat donaties gekregen en ook Harm en Hannie hebben regelmatig geld over gemaakt voor de voortgang van de school. Tevens kwam er goed nieuws dat 3 leerlingen van Adi de testen zo goed gemaakt hadden voor de reguliere school dat zij door kunnen stromen naar het voortgezet onderwijs. Niels heeft via Facebook 3 sponsors gevonden die deze kinderen financieel steunen voor 250 euro per jaar. Ook zijn er sponsors gevonden voor Adi die nu ook officieel een opleiding gaat volgen zodat hij de juiste papieren heeft en zo meer aanzien krijgt in het onderhandelen voor de kinderen op andere scholen. Ook Harm en Hannie hebben daar een bijdrage bijgedaan, zodat het project ook officieel geborgd wordt. Echt een super vooruitgang. Ondertussen ging de bouw door en de laatste donatie die we gedaan hebben was voor het aanleggen van de elektriciteit in de school

Umoja.. Theater of dreams

Het schiet op, deuren zitten erin

Nu de groene kleur

Dan afwerken met oranje

Elektrisch wordt aangelegd

Jaaaaaa licht!!!

Nu we wisten dat de school af was, hebben we besloten om er nog 1 keer heen te gaan en dan om de school ook daadwerkelijk officieel te openen.

Als eerste werden we super welkom geheten door Adi en zijn familie.

Ook kwamen we er achter dat de samenwerking met het Mole Hotel en het toeristenproject super goed verloopt. Ze hebben zelfs folders gemaakt en het staat als reclame aangegeven bij het hotel. Geweldig om mee te maken en ook dat ze ook echt geluisterd hebben naar de adviezen van Niels. Ook de kinderen bedelen niet meer en ze verwelkomen zelfs de toeristen netjes. Geweldige vooruitgang.

Ok het opruimen is nog een puntje, maar dat is meer een kwestie van cultuur en niet zo makkelijk te veranderen, het zij zo.

Op 30 maart was het zover, de officiële opening van de school.

We hebben alledrie een shirt gekregen van de ouders van Adi die we die dag zouden dragen.

Het was een hele ceremonie en er waren wel meer dan 100 kinderen aanwezig.

De foto's zeggen genoeg!!

Ghana en Nederland growing together staat er. Haha de vlag van Nederland welliswaar op de kop maar de boodschap is duidelijk.

De kinderen stromen al toe.

De DJ's

Even met de dames op de foto in mijn mooie blouse

Umoja... theater of dreams.. mooi toch?

De voorkant van de school

De hooggeplaatsten van het dorp komen aan.

Speech van ons alledrie

De Chief, Elders en de Imam bij elkaar.

Onderonsje van Harm en Niels

Veel toeschouwers

De kindertjes keurig te wachten

Op de foto met belangrijke mensen

Erg lieve dames

Kortom het was een zeer geslaagd bezoek! We willen iedereen bedanken die gedoneerd heeft of op een andere manier wat heeft bijgedragen aan ons project. De kinderen kunnen nu naar school, iedereen in het dorp is blij met de school en het mooiste vinden wij dat dit een project was waar de dorpingen zelf de regie hadden over hoe de school eruit zou zien. Dit is zeer goed gelukt mede door alle inspanningen van Adi die ervoor gezorgd heeft dat het project ook steeds door kon gaan. Adi is nu 25 en al een echt man, hij heeft inmiddels ook al hulp die les geven aan de kinderen. Wat hij goed geregeld heeft is dat de oud leerlingen zelf ook een handje mee gaan helpen met kleine kinderen les te geven. Wij hebben er vertrouwen in dat de school voor de kinderen een goede start is om toch wat te kunnen leren. De school is klaar ons project zit erop.. we zijn supertrots op ons eigen kleine ontwikkelingsproject, het bewijst maar eens te meer, materialen schenken en de beslissing en verantwoording bij de mensen zelf leggen heeft meer effect dan alleen maar geld die kant op sturen.